

Súd: Správny súd v Bratislave
Spisová značka: BA-4Sa/64/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1017201262
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 02. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Šmahovská
ECLI: ECLI:SK:SpSBA:2024:1017201262.3

Uznesenie

Správny súd v Bratislave v právnej veci žalobcov: 1/ A. B., narodená XX. XXXXXXXX XXXX, bytom C. X, D., 2/ E. F. C. G., narodený XX. XXXXXXXX XXXX, bytom C. XX, D., obaja žalobcovia právne zastúpení: Momentum legal s.r.o., so sídlom Bazová 6A, Bratislava, IČO: 47 258 586, proti žalovanému: Okresný úrad Bratislava, odbor starostlivosti o životné prostredie, so sídlom Tomášikova 46, Bratislava, v konaní o žalobe proti inému zásahu orgánu verejnej správy, takto

rozhodol:

I. Správny súd v Bratislave žalobu žalobkyne v 1/ rade **z a m i e t a**.

II. Správny súd v Bratislave žalobu žalobcu v 2/ rade **o d m i e t a**.

III. Súd žalovanému náhradu trov konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou proti inému zásahu orgánu verejnej správy doručenu Krajskému súdu v Bratislave dňa 20. júla 2017, opravenou a doplnenou podaniami z 12. septembra 2017, 28. novembra 2017, 3. januára 2018, 1. júna 2018, 28. apríla 2021 a 27. januára 2022 sa žalobcovia domáhali uloženia povinnosti odstrániť protiprávny stav a vydať žalovaným rozhodnutie, ktorým potvrdí, že stavebné povolenie zo dňa XX. XXXXXX XXXX, č. H. XXXX/XXXXX/XXX/I. v znení rozhodnutia o predĺžení platnosti stavebného povolenia zo dňa XX. XXXXX XXXX, č. H. XXXX/XXXXX/XXX/I. a v znení rozhodnutia o predĺžení platnosti stavebného povolenia č. J./XXXX/XXX/X- XXXX zo dňa XX. XXXXX XXXX, stratilo platnosť podľa § 67 ods. 2 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) v znení neskorších predpisov, a to z dôvodu, že stavba nebola začatá podľa podmienok stavebného povolenia do XX. XXXXX XXXX.

2. Dôvodnosť podanej žaloby obaja žalobcovia vyvodzovali zo skutočnosti, že Obvodný úrad životného prostredia v Bratislave ako príslušný špeciálny stavebný úrad podľa zákona č. 364/2004 o vodách v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o vodách“) vydal stavebné povolenie na zriadenie stavby „C. K. D. L.“, SO-03 Predložka verejného vodovodu, SO-10 Prípojka vodovodu a predĺženie prípojky pre ČS Slovnaft, SO-11 Prípojka kanalizácie, SO-12 Verejná uličná dažďová kanalizácia“ zo dňa XX. XXXXXX XXXX, č. H. XXXX/XXXXX/XXX/I., pričom platnosť uvedeného stavebného povolenia bola predĺžená rozhodnutím Obvodného úradu životného prostredia v Bratislave, č. H. XXXX/XXXXX/XXX/I. zo dňa XX. XXXXX XXXX a rozhodnutím Okresného úradu Bratislava, odbor starostlivosti o životné prostredie – oddelenie ochrany prírody a vybraných zložiek životného prostredia ako príslušného orgánu štátnej vodnej správy a špeciálneho stavebného úradu podľa zákona o vodách zo dňa XX. XXXXX XXXX, ktoré definitívne predĺžilo platnosť stavebného povolenia pre začatie vodnej stavby do XX. XXXXX XXXX (všetky rozhodnutia spoločne ďalej aj „stavebné povolenie na vodné stavby“). Poukázali, že stavebné povolenie na vodné stavby bolo vydané iba ako čiastkové stavebné povolenie v rámci celého stavebného komplexu „C. K. D. L.“. Všeobecné stavebné povolenie a stavebné povolenie na vodné stavby boli vydané v rámci jednej výstavby „C. K. D. L.“ a každá zo stavieb v nich povolených

spadala do kompetencie iného stavebného úradu, avšak obe stavby sa mali realizovať na jednom stavebnom pozemku, v rámci jedného územia a boli od seba navzájom funkčne i časovo závislé, nakoľko všeobecné stavebné povolenie bolo primárnym povolením k stavebnému povoleniu na vodné stavby. Žalobcovia ďalej poukázali na list označenom ako „Strata platnosti stavebného povolenia – oznámenie“ z XX. XXXXXX XXXX, z ktorého má vyplývať, že v konaní na základe vykonaného štátneho stavebného dohľadu stavebným úradom bolo zistené, že zrealizované práce na stavebnom pozemku, nepreukázali začatie stavby v termíne platnosti všeobecného stavebného povolenia a že tam vykonané práce neboli vôbec predmetom povolenia v rámci stavebného konania. Taktiež poukázali na list z X. XXXXXXXXXX XXXX stavebného úradu označenom ako „Strata platnosti stavebného povolenia – oznámenie“, z ktorého má vyplývať, že na miestnej komunikácii C., sa nenachádzali žiadne stavebné stroje, neboli vykonané žiadne stavebné práce, nebolo zasahované do dopravného značenia ani nijakým spôsobom obmedzovaná alebo menená jestvujúca dopravná situácia. Podľa názoru žalobcov z uvedených skutočností je teda zrejmé, že na stavebnom pozemku, na ktorom mal byť zrealizovaný celý komplex „C. K. D. L.“ nebola v určenom termíne zo strany stavebníka začatá žiadna stavba, pričom v rozhodujúcom období platnosti stavebného povolenia na vodné stavby, teda do dňa XX. XXXXX XXXX, nedošlo k začatiu nielen vodnej stavby, ale ani žiadnej inej stavby.

3. Žalobcovia ďalej poukázali, že žalovaný ako príslušný orgán štátnej vodnej správy a špeciálny stavebný úrad, je priamo zo zákona o vodách oprávnený a povinný vykonávať štátny vodný dozor a v spojení so stavebným zákonom aj štátny stavebný dohľad na úseku štátnej vodnej správy.

4. Podľa názoru žalobcov, žalovaný úplne nesprávne vyhodnotil obsah dokladov predložených stavebníkom, kedy prípravné práce považoval za začatie vodnej stavby a vôbec sa nevysporiadal s dôkazmi, ktoré na tento účel zabezpečili samotní vlastníci bytov a nebytových priestorov nachádzajúcich sa na susedných pozemkoch, ktoré im predložil žalobca v 2/ rade a ktoré sú v absolútnom rozpore so všetkým, čo predložil stavebník, aj to až následne a s poskytnutím dodatočnej lehoty zo strany žalovaného stavebníkovi. Stanoviská zhotoviteľa stavby a BVS a.s. obsahujú v Zázname z vodoochranného dozoru zvolaného za účelom preverenia dodržiavania podmienok vodoprávných rozhodnutí, ktorý sa uskutočnil dňa 15. novembra 2016 a ktorý sa nachádza v súdnom spise, uvádzajú 7 mesiacov po strate platnosti stavebného povolenia na vodné stavby vykonanie iba nasledovných prác: „Výkopové práce, rozobratie spevnených plôch, uskladnenie na pozemku, ručný výkup sond. Pri začatí stavebných prác bolo zo strany obyvateľstva zabránené vstupu na pozemok – sú o tom policajné záznamy“, pričom spoločnosť BVS, a.s. výslovne uviedla, že „Stavebník nezasahoval do verejného vodovodu.“ Žalobcovia preto vyslovili nesúhlas so záverom žalovaného, že sedem mesiacov po strate platnosti stavebného povolenia na vodné stavby a vzniku fotografií dospel k záveru, že stavebník a zhotoviteľ stavby predložili dňa 21. novembra 2016 fotodokumentáciu staveniska, faktúru z vykonaných prác a dokumentáciu, ktorá preukazuje, že stavebné práce na vodných stavbách začali v termíne platnosti vodoprávného povolenia. Boli toho názoru, že pokiaľ by žalovaný postupoval v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi Slovenskej republiky, musel by nepochybne dospieť k záveru, že stavebné povolenie na vodné stavby automaticky a zo zákona stratilo platnosť dňom XX. XXXXX XXXX, pretože vodná stavba nebola v termíne jeho platnosti vôbec započatá.

5. Ďalej žalobcovia uviedli, že na dopyt žalobcu v 2/ rade, ktorý žiadal žalovaného ako príslušný orgán štátnej vodnej správy a špeciálny stavebný úrad o začatie konania vo veci straty platnosti stavebného povolenia na vodné stavby a oznámenie tejto skutočnosti stavebníkovi, bolo žalobcovi v 2/ rade listom žalovaného označenom ako Vyjadrenie orgánu štátnej vodnej správy zo dňa XX. XXXX XXXX, ktorý sa nachádza v súdnom spise oznámené, že žalovaný „nie je oprávnený skúmať pravosť a platnosť dokladov.“ Následne žalobcovia opísali sťažnostné konanie, v ktorom bola sťažnosť žalobcu v 2/ rade vybavená listami z 8. septembra 2017 a 12. októbra 2017.

6. Priamy dotyk na svojich právach vyššie popísaným postupom/zásahom videli žalobcovia v tom, že došlo k vzniku protiprávneho stavu, v dôsledku ktorého napriek jednoznačnej strate platnosti stavebného povolenia na vodné stavby, žalovaný neoprávnené a arbitrárne vyslovil, že nemá dôvod spochybňovať a overovať doklady predložené stavebníkom. Z dôvodu, že nedošlo k vysloveniu straty platnosti stavebného povolenia na vodné stavby zo strany žalovaného, mestské zastupiteľstvo Mestskej časti – Petržalka nemôže schváliť ani iný spôsob, ako účelne využiť pozemky, ktoré sú vo vlastníctve Hlavného mesta Slovenskej republiky Bratislava. Žalobcovia boli preto toho názoru, že zásahom žalovaného došlo nielen k porušeniu práv a právom chránených záujmov žalobkyne v 1/ rade, ale

zároveň k ohrozeniu verejného záujmu pre nedodržanie podmienok stavebného povolenia na vodné stavby, ktorý je predovšetkým žalobca v 2/ rade titulom svojho postavenia ako poslanec mestského zastupiteľstva povinný chrániť a hájiť. Žalobkyňa v 1/ rade ako jedna z vlastníkov bytov a nebytových priestorov bytového domu, ktorý priamo a bezprostredne susedí s dotknutým stavebným pozemkom viažucim sa k stavebnému povoleniu na vodné stavby a zároveň účastníčka stavebného konania vo veci vydania všeobecného stavebného povolenia z dôvodu, že k začatiu vodnej stavby, ale ani žiadnej inej stavby, nedošlo ani po 11 rokoch od vydania pôvodného stavebného povolenia na vodné stavby, je nútená počas neprímerane dlhej doby znášať existenciu protiprávneho stavu vzniknutého umelým a výlučne formálnym udržiavaním platnosti stavebného povolenia na vodné stavby postupom/zásahom zo strany žalovaného, kedy sa žiaden orgán verejnej moci necíti byť kompetentný v uvedenej veci postupovať v intenciách všeobecne záväzných právnych predpisov Slovenskej republiky. Žalobcovia poukázali, že takýto stav pretrváva už 11 rokov a neexistuje žiaden predpoklad, že bude v dohľadnej dobe ukončený, a to jedine a výlučne v dôsledku iného zásahu žalovaného, ktorý mal možnosť tento stav zvrátiť. Iným zásahom žalovaného pokračujúceho charakteru došlo podľa názoru žalobcov k vzniku dlhotrvajúcich nepriaznivých životných podmienok pre žalobkyňu v 1/ rade a tiež všetkých obyvateľov bytov a nebytových priestorov v bytových domoch v susedstve. Týmto iným zásahom zo strany žalovaného došlo zároveň aj k znemožneniu rozhodovania zo strany mestského zastupiteľstva, ktorého je žalobca v 2/ rade poslancom a ktoré nemôže schváliť využitie pozemku vo verejnom záujme. Taktiež podľa ich názoru došlo k výraznému zásahu do základného práva žalobkyne v 1/ rade pokojne užívať svoj majetok a tým Ústavou Slovenskej republiky garantovaného práva žalobkyne v 1/ rade vlastníť majetok.

7. Žalobcovia ďalej poukázali, že výstavba ako taká má výrazný vplyv na životné prostredie, okolité stavby a život obyvateľov žijúcich v susedstve. Žalobcovia boli toho názoru, že k zhoršeniu životných podmienok žalobkyne v 1/ rade ako vlastníčky bytu susediaceho so stavebným pozemkom, ako aj iných vlastníkov bytov a nebytových priestorov v susedstve došlo aj v rámci prípravných prác, ktoré sú zaznamenané v stavebnom denníku a ktoré boli žalovaným nesprávne vyhodnotené ako začatie vodnej stavby. Vplyvy prípravných prác sa v rozhodujúcom období prejavili najmä zvýšeným hlukom a prašnosťou v dôsledku prejazdov nákladných vozidiel, odnášajúcich sutinu, ako uvádza stavebný denník a tvorbou emisií. Ak by bola vodná stavba postavená a dokončená v lehote uvedenej v stavebnom povolení na vodné stavby, čo sa však neuskutočnilo, takýto protiprávny stav vzniknutý v dôsledku zásahu žalovaného by už niekoľko rokov nepretrvával. Namietali, že žalobkyňa v 1/ rade žije niekoľko rokov v neistote a neustálom napätí, či a kedy bude vodná stavba vôbec dokončená, a to i napriek strate platnosti stavebného povolenia na vodné stavby a aké ďalšie následky na jej životné podmienky a celkovo na životné prostredie bude tento protiprávny stav mať. I napriek preukázateľnému nedodržaniu základných zákonných povinností zo strany stavebníka, nebola zo strany žalovaného vyslovená strata platnosti stavebného povolenia na vodné stavby. Podľa názoru žalobcov žalovaný týmto postupom/zásahom prakticky na neobmedzenú dobu zabrzdil rozvoj daného územia, konanie mestského zastupiteľstva, žalobkyne v 1/ rade, ako aj ďalším obyvateľom sídliska tak zasiahol do priaznivých životných podmienok a umožnil benevolentné konanie resp. skôr nekonanie zo strany stavebníka, voči ktorému sa nie je čím brániť. Taktiež bolo podľa žalobcov porušené aj ich ústavné právo na priaznivé životné prostredie.

8. Žalobcovia tiež vyjadrili názor, že žalovaný ako špeciálny stavebný úrad mal konať a postupovať v rámci výkonu stavebného dohľadu podľa § 99 písm. b) stavebného zákona, ktorý mu takéto postavenie priznáva a nielen v rámci výkonu štátneho stavebného dozoru v zmysle § 66 vodného zákona ako tomu bolo v posudzovanom prípade (štátny stavebný dohľad a štátny stavebný dozor plnia úplne odlišné funkcie), a v rámci ktorého je tento správny orgán povinný konať z úradnej povinnosti a v zmysle § 98 ods. 2 stavebného zákona je oprávnený zisťovať, či sa stavba vykonáva podľa stavebného povolenia. Žalobcovia poukázali, že namiesto toho, žalovaný listom označeným ako „Sťažnosť F. C. G. - postúpenie – vrátenie spisovej dokumentácie“ zo dňa XX. XXXXXXXXXX XXXX definitívne uviedol, že nie je oprávnený skúmať pravosť a platnosť dokladov, za predložené doklady je zodpovedný stavebník, čím podľa názoru žalobcov nepochybne došlo k inému zásahu orgánu verejnej správy, voči ktorému správna žaloba smeruje.

9. Žalobca v 2/ rade odvodzoval svoju aktívnu legitímáciu od procesného postavenia zainteresovanej verejnosti. Ako zainteresovaná verejnosť koná v oblasti životného prostredia, čo odvodzuje od oblasti úpravy stavebného práva, vzhľadom na to, že v súvislosti so stavebnou činnosťou všeobecne dochádza

k určitému sťaženiu, resp. k zhoršeniu životných podmienok fyzických osôb bývajúcich v blízkosti staveniska.

10. Žalobkyňa v 1/ rade odvodzovala svoju aktívnu vecnú legitimáciu od § 34 stavebného zákona, a teda z postavenia vlastníka bytu v bytovom dome nachádzajúcom sa na C. M. I. D., susediacom so stavebným pozemkom na ktorom mal stáť „C. K. D. L.“. Poukázali, že postavenie žalobkyne v 1/ rade ako účastníka stavebného konania vyplýva priamo zo zákona. Žalobkyňa v 1/ rade sa dozvedela o inom zásahu žalovaného na základe článku, ktorý na internete uverejnil žalobca v 2/ rade dňa 12. júla 2017, ktorého v tejto veci skontaktovala a následne spoločne podali správnu žalobu.

11. Žalovaný sa k žalobe v súdom určenej lehote nevyjadril.

12. V zmysle § 3 ods. 3 písmena b) zákona č. 151/2022 Z.z. o zriadení správnych súdov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 398/2022 Z.z., výkon súdnictva prechádza od 1. júna 2023 z krajských súdov na správne sudy vo všetkých veciach, v ktorých je od 1. júna 2023 daná právomoc správnych súdov, a to z Krajského súdu v Bratislave, Krajského súdu v Nitre a Krajského súdu v Trnave na Správny súd v Bratislave. Z dôvodu prechodu právomoci konať vo veciach Krajského súdu v Bratislave bola postúpená vec vedená pod sp. zn. D./XX/XXXX (pôvodne sp. zn. XXX/XX/XXXX) na Správny súd v Bratislave.

13. Správny súd v Bratislave ako súd vecne a miestne príslušný podľa § 10 a § 13 ods. 1 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“) na konanie v predmetnej veci, preskúmal žalobou napadnutý iný zásah orgánu verejnej správy bez nariadenia pojednávania (v súlade s § 107 ods. 2 SSP), pričom dospel k záveru, že žaloba žalobkyne v 1/ rade nie je dôvodná a žalobca v 2/ rade je zjavne neoprávnenou osobou na podanie žaloby proti inému zásahu v predmetnej veci.

14. Podľa § 2 ods. 1 zákona SSP v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

15. Podľa § 2 ods. 2 SSP každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

16. Podľa § 3 ods. 1 písm. e) SSP iným zásahom orgánu verejnej správy faktický postup vykonaný pri plnení úloh v oblasti verejnej správy, ktorým sú alebo môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzickej osoby a právnickej osoby priamo dotknuté; iným zásahom je aj postup orgánu verejnej správy pri výkone kontroly alebo inšpekcie podľa osobitného predpisu, ak ním sú alebo môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzickej osoby a právnickej osoby priamo dotknuté.

17. Podľa § 6 ods. 1 SSP správne sudy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

18. Podľa § 30 SSP ak vzniknú pochybnosti, v ktorom konaní uvedenom v § 6 ods. 2 má byť preskúmaná zákonnosť, vo veci rozhodne správny súd za primeraného použitia ustanovení týkajúcich sa konania podľa § 6 ods. 2 písm. a). Ak sa správna žaloba súčasne týka konaní podľa § 6 ods. 2 písm. b) až d), rozhodne o nej správny súd za primeraného použitia ustanovení upravujúcich konanie v týchto veciach, pričom použije úpravu pre žalobcu výhodnejšiu.

19. Podľa § 97 SSP, ak tento zákon neustanovuje inak, správny súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže správny súd konať a rozhodnúť (ďalej len „procesné podmienky“).

20. Podľa § 98 ods. 1 písm. e) SSP správny súd uznesením odmietne žalobu, ak bola podaná zjavne neoprávnenou osobou.

21. Podľa § 42 ods. 1 SSP ak má zainteresovaná verejnosť alebo dotknutá verejnosť (ďalej len „zainteresovaná verejnosť“) právo podľa osobitného predpisu na účasť v administratívnom konaní vo veciach životného prostredia, je oprávnená

- a) podať správnu žalobu podľa § 6 ods. 2 písm. a),
- b) podať žalobu proti nečinnosti podľa § 6 ods. 2 písm. e),
- c) podať žalobu proti všeobecne záväznému nariadeniu,
- d) zúčastniť sa na konaní o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. a); ustanovenia tohto zákona týkajúce sa osoby zúčastnenej na konaní podľa § 41 ods. 2 sa primerane použijú aj na zainteresovanú verejnosť.

22. Podľa § 252 ods. 1 SSP žalobca sa môže žalobou domáhať ochrany pred iným zásahom orgánu verejnej správy, ak takýto zásah alebo jeho následky trvajú alebo ak hrozí jeho opakovanie.

23. Podľa § 253 SSP účastníkmi konania sú žalobca a žalovaný; tým nie je dotknuté ustanovenie § 46.

24. Podľa § 254 SSP žalobcom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá o sebe tvrdí, že bola ukrátená na svojich právach alebo právom chránených záujmoch iným zásahom orgánu verejnej správy priamo zameraným alebo vykonaným proti nej, prípadne priamo dotknutá jeho následkami.

25. Správny súd v súlade s ust. § 97 SSP predovšetkým skúmal splnenie zákonných procesných podmienok, aby mohol vo veci konať a rozhodnúť.

26. Žalobca v 2/ rade odvodzoval svoju aktívnu legitímáciu od postavenia zainteresovanej verejnosti, ktorá koná v oblasti životného prostredia. K tomu je potrebné uviesť, že z § 42 ods. 1 SSP vyplýva, že zainteresovaná verejnosť má tri žalobné oprávnenia (môže podať všeobecnú správnu žalobu, žalobu proti nečinnosti a žalobu proti všeobecne záväznému nariadeniu) a jedno oprávnenie na účasť v konaní (v konaní o všeobecnej správnej žalobe). Ani z § 254 SSP nevyplýva aktívna legitímácia zainteresovanej verejnosti na podanie tzv. zásahovej žaloby. Uvedené je v súlade aj s názormi právnej vedy, podľa ktorých „žalobu proti inému zásahu nie je oprávnená podať tá fyzická alebo právnická osoba, ktorá sa jej prostredníctvom mieni domáhať ochrany iných než vlastných subjektívnych práv, a ani prokurátor alebo zainteresovaná verejnosť“ (BARICOVÁ, J., FEČÍK, M., ŠTEVČEK, M., FILOVÁ, A. a kol. Správny súdny poriadok. 1. vydanie. Bratislava: C. H. Beck, 2017, s. 1235.) Z uvedených skutočností je preto zrejmé, že pokiaľ žalobca v 2/ rade odvodzoval svoju aktívnu legitímáciu od postavenia zainteresovanej verejnosti, je zjavne neoprávnenou osobou na podanie žaloby proti inému zásahu orgánu verejnej správy.

27. Fundamentálnou právnou otázkou, na ktorú je potrebné odpovedať je, či žalobkyňou v 1/ rade v žalobe vymedzené konanie žalovaného má alebo nemá povahu iného zásahu orgánu verejnej správy. Právna úprava obsiahnutá v Správnom súdnom poriadku definuje pojem zásah v ustanovení § 3 ods. 1 písm. e) (legálna definícia iného zásahu). V zmysle uvedeného zákonného vymedzenia má iný zásah orgánu verejnej správy na rozdiel od rozhodnutia alebo opatrenia čisto faktickú povahu, čiže pri ňom neprebehlo žiadne formalizované administratívne konanie a je výsledkom okamžitého uplatnenia oprávnenia orgánu verejnej správy na mieste samom. Faktický postup znamená, že sa jedná o priame bezprostredné konanie, ktoré jednak v procesnej rovine nemá povahu administratívneho konania a súčasne po formálnej stránke nemá charakter rozhodnutia alebo opatrenia orgánu verejnej správy. Pri inom zásahu sa vyžaduje priame dotknutie na právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach fyzických osôb a právnických osôb. V zásade ide o úkony, ktoré sú záväzné pre osoby, voči ktorým smerujú, a tieto osoby sú povinné na ich základe niečo konať, nejakej činnosti sa zdržať alebo nejaké konanie strpieť, a to na základe určitého nariadenia alebo príkazu. Judikatúra Najvyššieho súdu SR pojem „zásah“ definovala ako aktívne konanie vykazujúce znaky bezprostredného „zásahu“ „pokynu“ alebo „donútenia“ zameraného priamo proti poškodenému, resp. proti nemu priamo vykonaného. Menovateľom definičného vymedzenia iného zásahu orgánu verejnej správy je priamy dotyk na právach, právom chránených záujmoch a povinnostiach fyzickej alebo právnickej osoby. Preukázanie dotknutia na subjektívnych právach je procesnou podmienkou spojenou s unesením aktívnej žalobnej legitímácie. Zároveň je ďalšou dôležitou skutočnosťou pri inom zásahu orgánu verejnej správy tá skutočnosť, že domnelý nezákonný zásah musí mať verejnoprávnu povahu, teda musí nastať pri výkone verejnej moci orgánom verejnej správy, kde orgán verejnej správy mocensky zasiahne do práv osoby.

28. Zásahom je teda aktívne konanie orgánu verejnej správy vykazujúce znaky bezprostredného pokynu alebo donútenia smerovaného na poškodeného (navrhovateľa). Naproti tomu zásahom nie je vydanie alebo nevydanie právneho predpisu, či rozhodnutia správneho orgánu alebo nečinnosť orgánu verejnej správy (pozri rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 4Sžz/3/2010). Ide tiež o postup, ktorý nie je založený na konkrétnom rozhodnutí orgánu verejnej správy, ale spočíva vo faktickej činnosti proti dotknutej osobe a realizuje sa v rozpore s požiadavkami zákonnosti.

29. Pod pojem zásah teda spadá veľké množstvo faktických činností správnych orgánov, ku ktorým sú oprávnené na základe rôznych zákonov. Ide o úkony neformálne, pre ktoré môžu a aj nemusia byť stanovené pravidlá, napr. faktické pokyny (typické v doprave), bezprostredné zásahy (pri ohrození, pri demonštrácii, príkazy na zjednanie nápravy), zaisťovacie úkony atď.; teda všeobecne úkony, ktoré nie sú vykonané formou rozhodnutí, ale napriek tomu sú záväzné pre osoby voči ktorým smerujú, a tie sú povinné na ich základe niečo konať, nejakej činnosti sa zdržať alebo nejaké konanie strpieť, a to na základe ako písomného, tak i faktického (ústneho či inak vyjadreného) pokynu či príkazu. Okrem neformálnosti samotného zásahu je neformálne i donútenie v prípade nerešpektovania pokynu či príkazu, hoci i donútenie je zahrnuté pod legislatívnu skratku „zásah“ (pozri rozhodnutie Nejvyššího správného soudu ČR, sp zn. 2Aps/3/2004).

30. Zo skutočností uvedených v žalobe vyplýva, že žalobkyňa v 1/ rade videla iný zásah v nezákonnom postupe žalovaného pri výkone vodoochranného dozoru, v rámci ktorého mal žalovaný dospieť k nesprávnym skutkovým zisteniam a právnym záverom, že stavebné práce na predmetných vodných stavbách začali v termíne platnosti vodoprávneho povolenia, a teda že stavebné povolenie na vodné stavby automaticky a zo zákona nestratilo platnosť dňom XX. XXXXX XXXX.

31. Žalobkyňa v 1/ rade teda v žalobe netvrdila a nepoukázala na žiadny priamy nezákonný zásah vykonaný voči jej osobe.

32. Namietaný postup žalovaného žalobkyňou v 1/ rade teda nie je možné chápať ako iný zásah orgánu verejnej správy pri výkone verejnej správy. Žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala ochrany subjektívnych práv proti postupu žalovaného, avšak správny súd musí konštatovať, že konanie resp. nekonanie, ktorého sa mal žalovaný dopustiť nespĺňa znaky iného zásahu orgánu verejnej správy, lebo nejde o faktický aktívny postup žalovaného voči žalobkyni v 1/ rade.

33. K návrhu žalobcov, že ak sa správny súd nestotožní s posúdením konania zo strany žalovaného ako s iným zásahom orgánu verejnej správy, tak aby ho súd posúdil podľa § 30 SSP v zmysle zásady zberného koša, je potrebné uviesť, že Správny súdny poriadok obsahuje viacero rôznych prostriedkov súdnej nápravy pochybení alebo nedostatkov verejnej správy, pričom výber konkrétneho prostriedku je ponechaný celkom na dispozičnej vôli účastníka konania. Súd konajúci v správnom súdnictve nesmie vo vzťahu k zvolenému prostriedku súdnej nápravy účastníkom, zaujať žiadne iné hodnotiace stanovisko ako iba to, či tento prostriedok bol účastníkom zvolený správne, pričom ho nesmie v konaní upozorňovať na prípadnú nevhodnosť ním zvoleného prostriedku súdnej ochrany, resp. mu radiť iný konkrétny prostriedok.

34. Žalobca je povinný v žalobe označiť akt, príp. iný zásah, ktorý má byť súdom preskúmaný a až následne, ak by vznikli pochybnosti, v ktorom konaní uvedenom v § 6 ods. 2 má byť preskúmaná ich zákonnosť súd aplikuje § 30 prvej vety SSP (čo bude vzhľadom na zákonné definície uvedené v § 3 SSP skôr výnimočné). V danom prípade žalobcovia nepochybne podali žalobu proti inému zásahu a nie správnu žalobu o preskúmanie rozhodnutia príp. opatrenia, a preto správny súd postupoval podľa druhej hlavy štvrtej časti SSP. Správny súd je v zmysle § 134 ods. 1 SSP viazaný rozsahom a dôvodmi žaloby, pričom nejde o prípady, kedy súd posudzuje správnu žalobu neformálne. Bolo preto na žalobcoch, aby presne uviedli, čo žiadajú preskúmať (špecifikovali predmet prieskumu), pričom je vylúčené, aby správny súd v prípade, ak by dospel k záveru, že podaná žaloba bola nedôvodná, túto ešte hodnotil z pohľadu iného konania podľa SSP, lebo je viazaný petitom žaloby.

35. Pre úplnosť správny súd poukazuje aj na názor Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „NSS SR“), ktorý uviedol, že „žalobným návrhom žalobkyňa (sťažovateľka) presne formuluje svoje požiadavky voči žalovanému a to takým spôsobom, aby v ňom súd mal jasne ohraničený predmet

konania, za jeho rámec zásadne ísť nesmie. Žalobkyňa tak sama určuje predmet súdneho prieskumu ako aj prostriedok súdnej nápravy. Správny súd tak správne uviedol, že súd konajúci v správnom súdnictve nesmie vo vzťahu k zvolenému prostriedku súdnej nápravy účastníkom zaujať žiadne iné stanovisko a hodnotenie, iba to, či tento prostriedok bol účastníkom zvolený správne vzhľadom na ním sledovaný cieľ. Navyše ho za účelom zachovania postavenia neustranného súdneho orgánu (dominus litis) ani nesmie v konaní upozorňovať na nevhodnosť ním zvoleného prostriedku súdnej nápravy, poprípade sformulovať iný požadovaný petít“(pozri bod 35 rozhodnutia NSS SR sp. zn. 4 Svk/61/2022 z 1. decembra 2023).

36. Na okraj, pre úplnosť správny súd uvádza, že žalobkyňa v 1/ rade ako účastníčka stavebného konania si mohla/môže uplatňovať svoje práva v samotnom stavebnom konaní (v konaní bolo žalovaným vydané aj rozhodnutie o povolení zmeny vodnej stavby pred dokončením č. J./XXXXXX-XXX zo dňa XX. XXXX XXXX, ktoré preskúmavala aj Krajská prokuratúra Bratislava, č. I. 127) vhodnými právnymi prostriedkami, a tiež aj v následnom súdnom prieskume rozhodnutí, prípadne opatrení vydaných v tomto konaní na základe všeobecnej správnej žaloby.

37. Pre úplnosť je tiež potrebné uviesť, že právny zástupca žalobkyne v 1/ rade v podaní označenom ako doplnenie žaloby z 28. apríla 2021 uviedol, že žalobkyňa v 1/ rade nebolo doručené žiadne uznesenie z X. XXXXX XXXX, sp. zn. XXX/XX/XXXX, avšak uvedená skutočnosť sa nezakladá na skutočnosti. Zo súdneho spisu vyplýva, že sa žalobkyňa v 1/ rade predmetné uznesenie doručovalo do vlastných rúk na adresu, ktorú uviedla žalobkyňa v 1/ rade v žalobe (a ktorá sa zhoduje aj s adresou evidovanou v Registri obyvateľov Slovenskej republiky), pričom zásielka bola súdu vrátená dňa X. XXXXXX XXXX, a preto týmto dňom sa považuje uvedené rozhodnutie za doručené, aj keď sa o tom žalobkyňa v 1/ rade nedozvedela (§ 72 ods. 3 SSP v spojení s § 111 Civilného sporového poriadku).

38. Vzhľadom na vyššie uvedené správny súd dospel k záveru, že podaná žaloba nespĺňa zákonné podmienky na vyhodnotenie činnosti orgánu verejnej správy (žalovaného) ako iný zásah a z uvedeného dôvodu správny súd žalobu žalobkyne v 1/ rade v zmysle § 261 SSP uznesením zamietol a vo vzťahu k žalobcovi v 2/ rade žalobu podľa § 98 ods. 1 písm. e) odmietol ako podanú zjavne neoprávnenou osobou.

39. Správny súd rozhodol o trovách konania v zmysle ust. § 168 SSP tak, ako je uvedené vo výroku III. tohto uznesenia, nakoľko žalovaný, ktorý bol celkom úspešný v konaní, si náhradu trov konania neuplatnil, žiadne mu nevznikli a v zásade mu táto náhrada ani neprináleží.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustná kasačná sťažnosť, ktorú je možné podať prostredníctvom Správneho súdu v Bratislave na Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v lehote jedného mesiaca od jeho doručenia (§ 443 ods. 1 SSP). Zmeškanie lehoty na podanie kasačnej sťažnosti nemožno odpustiť (§ 443 ods. 5 SSP).

Kasačná sťažnosť proti tomuto rozhodnutiu nemá odkladný účinok (§ 446 ods. 1 SSP, § 446 ods. 2 písm. a/ SSP a contrario).

V kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 uviesť

- a) označenie napadnutého rozhodnutia,
  - b) údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené,
  - c) opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 sa podáva (ďalej len „sťažnostné body“),
  - d) návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh). (§ 445 ods. 1 SSP)
- Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti (§ 445 ods. 2 SSP).

Kasačnú sťažnosť možno odôvodniť len tým, že správny súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že

- a) na rozhodnutie vo veci nebola daná právomoc súdu v správnom súdnictve,

- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník konania, nemal procesnú subjektivitu,
- c) účastník konania nemal spôsobilosť samostatne konať pred správnym súdom v plnom rozsahu a nekonal za neho zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už skôr právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už skôr začalo konanie,
- e) vo veci rozhodol vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený správny súd,
- f) nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- g) rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci,
- h) sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu,
- i) nerešpektoval záväzný právny názor, vyslovený v zrušujúcom rozhodnutí o kasačnej sťažnosti alebo
- j) podanie bolo nezákonne odmietnuté. (§ 440 ods. 1 SSP)

Dôvod kasačnej sťažnosti uvedený v odseku 1 písm. g) až i) sa vymedzí tak, že sťažovateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. Dôvod kasačnej sťažnosti nemožno vymedziť tak, že sťažovateľ poukáže na svoje podania pred správnym súdom (§ 440 ods. 2 SSP).

Sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Tieto povinnosti neplatia, ak má sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa; ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c) a d); je žalovaným Centrum právnej pomoci (§ 449 ods. 1 a 2 SSP).